

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügyben megtámadott határozat a tagállamok részére a vidékfejlesztési intézkedésekre vonatkozóan a 2000–2006 közötti időszakra az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészele által megítélt keretösszegek indikatív felosztásának rögzítéséről szóló 1999/659/EK határozat módosításáról szóló, 2004. július 23-i 2004/592/EK bizottsági határozat [az értesítés a C(2004) 2837. számú dokumentummal történt] ⁽¹⁾.

A felperes szerint a megtámadott határozatban szereplő módosítás nem csak kiigazítást tartalmaz az Olasz Köztársaság részére a 2004. évre megállapított közösségi alapok tekintetében az általa benyújtott költségelőirányzatokhoz viszonyítva, hanem újra meghatározza az alapokból neki juttatott teljes keretösszeget, mégpedig úgy, hogy egy 4 473,2 millió eurós teljes keretösszeg elfogadásával mintegy 40 millió euróval csökkenti a berlini következtetések alapján meghatározott összeget (4 512,30 millió euró).

Állításának alátámasztására a felperes a visszaható hatály tilalmára hivatkozik. E tekintetben úgy érvel, hogy a 817/2004 rendelet ⁽²⁾ 2004. április 20-án fogadták el, és az 2004. május 7-én lépett hatályba, amikor is már lejárt a 445/2002 rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében előírt szeptember 30-i határidő, ameddig a tagállamoknak meg kellett küldeniük a Bizottságnak a 2003-as költségvetési év végéig előirányzott és ténylegesen felmerült kiadásaikról, valamint a 2004-es és azt követő költségvetési évekre vonatkozó előirányzataikról szóló jelentésüket. A Bizottságnak tehát az említett, 2003. szeptember 30-án még hatályban lévő rendelet 49. cikke rendelkezéseinek és nem a 817/2004 rendelet 57. cikke alapján kellett volna a 2004-es költségvetési év mérlegébe felvett tételeket meghatározni. Következésképpen a 2004-es költségvetési évre a Bizottság nem fogadhatta volna el a megtámadott határozatot, melynek jogi alapja az 1257/1999 rendelet ⁽³⁾ új végrehajtási rendelkezése, és ezzel összefüggésben nem fogadhatta volna el a 426/2000 határozat által módosított 659/1999 határozatban rögzített tagállamonkénti kezdeti keretösszegeket a fent hivatkozott 57. cikknek megfelelően.

Másodlagosan, még ha feltételezhető is lenne, hogy a 817/2004 rendelet, különösen annak teljes 57. cikke megfelelően alkalmazható lett volna a tagállamok által a 445/2002 rendelet értelmében szeptember 30-a előtt benyújtott előirányzatokra is, vitatható, hogy a Bizottságnak – akár a berlini következtetések alapján meghatározott teljes keretösszeg csökkentésével – volt-e hatásköre a 2000/426 határozat által módosított 659/1999 határozatban rögzített keretösszegek felülvizsgálatára, és az, hogy

ez az Olasz Köztársaságra alkalmazható lett volna. E tekintetben a felperes az a1257/1999 rendelet 46. cikkének, valamint a 817/2004 rendelet 57. cikkének megsértésére hivatkozik. A felperes azt állítja erről, hogy a megtámadott határozatban végrehajtott csökkentést lehetővé tévő tényleges jogi alap teljes hiánya azt bizonyítja, hogy a határozat elfogadásakor a Bizottság teljes egészében figyelmen kívül hagyta a határozat alapját képező jogszabály célját, így hatáskörrel való visszaélést is elkövetett.

Végül a felperes a bizalomvédelem elve és a jogi aktusok indoklási kötelezettségének megsértésére hivatkozik.

⁽¹⁾ HL L 263., 2004.8.10., 24. o.

⁽²⁾ Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalaphoz (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1257/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 817/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 153., 2004.4.30., 31. o.).

⁽³⁾ Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalaphoz (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 1999.6.26., 80. o.).

A Francia Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 13-án benyújtott kereset

(T-425/04. sz. ügy)

(2005/C 19/64)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Francia Köztársaság, meghatalmazottak: Ronny Abraham, Géraud de Bergues és Stéphanie Ramet, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- teljes egészében semmisítse meg a Franciaország által a France Télécom részére nyújtott állami támogatásról szóló 2004. augusztus 2-i C(2004) 3060 bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresetének alátámasztásául a felperes mindenképp a lényeges eljárási szabályok és a védelmi jogok megsértésére hivatkozik. A felperes szerint a Bizottság olyan elemekre – konkrétan 2002. július 12-i miniszteri nyilatkozatokra – alapozta a határozatát, amelyek kívül esnek az eljárásnak az azt megindító határozat által kijelölt hatókörén. A felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak ki kellett volna terjesztenie az eljárást egy új eljárásindító határozattal.

A felperes szerint továbbá a Bizottság jogban való tévedést követett el az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás fogalmával kapcsolatban. A Bizottság rosszul alkalmazta a körültekintő piactudományi magánbefektető elvét. A felperes véleménye az, hogy mivel a miniszteri nyilatkozatok nem minősülnek állami kötelezettségvállalásnak, és nem tekinthetők állami támogatásnak, a körültekintő magánbefektető elvét nem lehet alkalmazni. Úgy véli továbbá, hogy a Bizottság helytelenül következtetett állami támogatás meglétére két olyan elkülönülő esemény alapján, amelyekről elismeri, hogy külön-külön szemlélve őket egyik esemény sem hordozza a szükséges elemeket az állami támogatásnak minősítéshez. Ezek az események a 2002. júliusi nyilatkozatok és a 2002. decemberi tervek részvényesi előlegről.

Harmadrésze az, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azzal, hogy úgy tekintette, hogy a 2002. július 12-i interjú elemzése alapján arra a következtetésre lehetne jutni, hogy az állam mint részvényes kötelezettségvállalásáról van szó, és hogy az interjú decemberben hatott a piacok helyzetére.

Végül pedig a felperes azzal érvel, hogy az alkalmazott érvelés olyan ellentmondásokat és hiányosságokat rejt magában, amelyek miatt a határozat sérti az indokolási kötelezettséget.

A Francia Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 13-án benyújtott kereset

(T-427/04. sz. ügy)

(2005/C 19/65)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Francia Köztársaság, meghatalmazottak: Ronny Abraham, Géraud de Bergues és Stéphanie Ramet, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 13-án keresetet nyújtott be az Európai

Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- teljes egészében semmisítse meg Franciaország által a France Télécom részére nyújtott állami támogatásról szóló 2004. augusztus 2-i C(2004) 3061 bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügyben megtámadott határozat szerint 1994. január és 2002. december között a France Télécom-ra (FT) alkalmazott iparüzési adó rendszere a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.

Kérése alátámasztásául a felperes először is azzal érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát és jogban való tévedést követett el. E tekintetben vitatja a Bizottság elemzését a Poste és a France Télécom közszolgáltatásának megszervezéséről szóló 1990. július 2-i 90-568. törvény alapján az FT-re érvényes adórendszeréről. A Bizottság ugyanis egyfelől vegyesnek minősítette az FT által 1991 és 1993 között teljesített befizetést, pedig az kizárólag adójellegű volt, másfelől pedig úgy vélte, hogy 1991 és 2002 között az FT két különböző adórendszernek volt alávetve, pedig egy két időszakra osztott általános adórendszerrel volt szó. Ebből következően az alperesnek az 1991 és 2002 közötti időszakban beszámítást kellett volna végeznie.

A felperes azzal is érvel, hogy a Bizottság megsértette az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK rendelet 15. cikkét annyiban, amennyiben figyelembe kellett volna vennie, hogy az állami támogatás nyújtásának időpontja – 1990. július 2-a, az a nap, amikor a 90-568. törvény teljes mértékben és véglegesen rögzítette a szóban forgó adórendszert – és az alperes első információnyújtási kérelmének időpontja, azaz 2001. június 28-a között több, mint 10 év telt el.

A felperes továbbá felveti, hogy a megtámadott határozat sértette a bizalomvédelem elvét, mert az FT-től követeli meg a támogatás visszatérítését, valamint hogy a Bizottság megsértette a védelmi jogait azzal, hogy anélkül következtetett állami támogatás meglétére, hogy módot adott volna a francia hatóságoknak arra, hogy az érvelésének egyik lényeges pontjáról, az FT által 1991 és 1993 között teljesített befizetés vegyes természetéről nyilatkozhasson.